

Hansines Navn var end ikke nævnet, ligesom der ikke fandtes et eneste Spørgsmaal hende angaaende.

Skønt han langtfra havde ventet nogen dybere Forstaaelse fra den Kant, havde dog særlig Faderens Kulde overrasket og bedrøvet ham. Saa langt havde de altsaa allerede nu skilt sig fra hinanden! Han forstod godt, at de med deres Tavshed havde villet betyde ham, at de fra nu af ansaa' ham for uophjælpeligt fortabt, og at de ikke ønskede paa nogen Maade at blive indblandede i hans nye Familieforbindelser. Han forstod, at de betragtede hans Forlovelse som en Art Selvmord, der ikke var mindre beskæmmende for den ansete Hastedske Familie, end Moderens i sin Tid havde været. Derfor tvivlede han heller ikke om, at ogsaa hans Navn fra nu af vilde være som udslettet af Familiens Erindring.

IV.

Da Emanuel lidt efter traadte ud i Gaarden for at vadske sine Hænder ved Vandposten, fik han her Øje paa en svær Mand af et præsteligt